

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Tả lại cơn mưa rào mùa hạ dựa vào bài thơ “Mưa” của nhà thơ Trần Đăng Khoa lớp 6 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Tả lại cơn mưa rào mùa hạ dựa vào bài thơ “Mưa” của nhà thơ Trần Đăng Khoa lớp 6 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình.

Dưới đây là một số bài văn Tả lại cơn mưa rào mùa hạ dựa vào bài thơ “Mưa” của nhà thơ Trần Đăng Khoa lớp 6 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn Tả lại cơn mưa rào mùa hạ dựa vào bài thơ “Mưa” của nhà thơ Trần Đăng Khoa số 1

Suốt mấy tháng nay không có lấy một trận mưa. Tiết trời ngột ngạt, oi bức, thật là khó chịu! Nước trong ao trong đầm cạn cả. Mặt ruộng nứt nẻ, lúa ngô héo úa. Từ con trâu con bò cho đến đàn gà, đàn vịt... đều lờ đờ, uể oải vì nóng. Vườn cây của ông em trước đây xanh tươi là thế mà bây giờ cũng ử rũ trong cái nóng như nung. Mọi người trong làng ai cũng ao ước được vài cơn mưa rào cho mặt đất tươi nhuận trở lại. Thế rồi cơn mưa mong đợi bấy lâu cũng tới.

Giữa trưa, trời đang, nắng chang chang bất chợt tối sầm. Mây đen ùn ùn kéo tới. Tiếng sấm ì ầm nổi lên bốn phía. Chớp nhoáng nhoáng như xé rách bầu trời. Gió càng lúc càng mạnh. Muôn nghìn cây mía lá như những lưỡi gươm đang múa tít. Đàn mối vỡ tổ, bay tán loạn. Mối trẻ bay cao. Mối già bay thấp. Bầy gà hoảng hốt kêu chiêm chiếp, cuống quýt chạy tìm nơi ẩn nấp. Kiến đen, kiến vàng nổi đuôi nhau, hồi hả tha trứng lên những nơi cao ráo. Những con lóc cuốn lá vàng bay ràn rạt.

Lộp bộp! Lộp bộp! Trời đã đổ mưa. Hạt mưa lớn và thưa rơi trên mặt đất. Hơi đất bốc lên nóng hổi. Chỉ vài phút sau, đất trời trắng xóa trong màn mưa dày đặc. Từ ngoài cánh đồng và trong các ao chuôm, tiếng ếch nhái kêu vang, tiếng côn trùng rả rích hoà lẫn tiếng mưa tuôn rào rào, tạo thành một âm thanh náo nức, xôn xao. Lũ trẻ thi nhau chạy ra đồng để bắt cá rô rạch từ dưới ruộng lên. Đứa xách giỏ, đứa mang thùng, mang rổ, đứa tay không... Bất chấp gió mưa, chúng hí húi kiếm tìm trên bờ, dưới lạch. Mỗi khi bắt được cá, tiếng reo hò thích thú lại vang lên.

Cơn mưa kéo dài hơn một tiếng đồng hồ mới tạnh. Đồng ruộng, ao chuôm đầy nước. Cây cối trôi hết bụi bặm, như được hồi sinh, vui mừng vẫy lá. Mấy chú chim rìa lông rìa cánh, lích rích kêu trong vòm nhãn. Họ hàng nhà cò đậu trắng cả lũy tre ven làng.

Sau cơn mưa, bầu trời quang đãng, không khí mát rượi, dễ chịu vô cùng! Mặt trời lại từ từ lộ ra, cảnh sinh hoạt trở lại bình thường. Nhiều người vác cuốc ra thăm đồng, vẻ hồ hởi hiện rõ trên nét mặt. Ông em bảo trận mưa này quả là mưa vàng mưa bạc đối với nhà nông.

Bài văn Tả lại cơn mưa rào mùa hạ dựa vào bài thơ “Mưa” của nhà thơ Trần Đăng Khoa số 2

Mùa hè, mùa của những chú ve trong khóm phượng hồng, mùa của những chú bé thích chạy nhong nhong ngoài đường và cũng là mùa của những cơn mưa rào chợt đến, chợt đi.

Em đang cùng tụi bạn thong thả dạo bước trên con đường nhựa bóng loáng quê em vừa mới được tôn tạo lại. Bầu trời trong xanh lồng lộng thỉnh thoảng một vài đám mây bông bành trôi giữa tầng không. Có lẽ chúng cũng đang đi dạo mát như chúng em. Hai bên đường hàng me xanh một màu xanh ngọt mắt, treo lung lửng những chùm me non vừa kết trái. Gió vẫn rì rào thổi làm cho cái nóng của buổi chiều hè như dịu hẳn xuống một ít. Nhưng có ai ngờ chỉ một loáng sau, những đám mây trắng như bông vội vã kéo nhau chạy về hướng Tây. Trời bắt đầu nổi gió mạnh. Những đám mây đen từ đằng đông ùn ùn kéo đến. Bầu trời như sẫm lại. Mây dày đặc hơn, quánh lại với nhau và như hạ thấp xuống. Rồi đột nhiên: rào rào... Mưa đã đổ xuống. Muôn vạn những hạt mưa to, nhỏ thi nhau rớt xuống.

Những hạt mưa trong veo như thủy tinh, mát rượi. Gió thổi càng lúc càng mạnh, cây cối hai bên đường cúi xuống. Xe cộ trên đường như vắng hẳn. Tụi nhỏ trong xóm gọi nhau í ới ra tắm mưa. Mưa càng lúc càng nặng hạt hơn. Tụi nhỏ chúng tôi ngồi trong một cái quán hoang bên lề đường nhìn mưa rơi. Mưa vẫn thi nhau rơi xuống mái tôn nghe âm âm như những châu trống dội rồi ào ào đổ xuống lề đường. Tôi đưa bàn tay ra hứng mưa. Mát quá, những hạt mưa mát rượi cả lòng bàn tay. Bất chợt tôi nhớ về quá khứ cách đây một năm. Tôi có nhớ bạn tên Hưng.

Mỗi khi có mưa, chúng tôi kéo nhau ra tắm mát cho người đang nhay nhựa mồ hôi. Thế rồi về nhà bị cảm, bị ba mẹ la mắng. Bây giờ Hưng đã theo gia đình về thành phố, không biết mỗi năm khi nhìn trời mưa Hưng có nhớ đến tôi không? Đang miên man hồi tưởng về quá khứ thì mưa đã tạnh tụt bao giờ. Bầu trời lại ráo hoảnh, trong xanh và cao lồng lộng như mấy chục phút trước đây. Mưa đã dứt rồi mà tôi vẫn còn băng khuâng mãi.

Mưa ơi! Mưa đã làm dịu mát tâm hồn tôi, dịu mát cả vạn vật ở thế gian này và cho tôi những giây phút êm đềm sống lại với những kỉ niệm đẹp về một người bạn cùng học. Cảm ơn mưa rào mùa hạ!

Bài văn Tả lại cơn mưa rào mùa hạ dựa vào bài thơ “Mưa” của nhà thơ Trần Đăng Khoa số 3

Trời bỗng tối sầm lại, gió thổi ù ù, mây đen kéo đến ùn ùn như ông trời đang mặc áo giáp đen ra trận. Không hiểu từ đâu mỗi bay ra rợp trời, mỗi trẻ hay rất cao, cao đến sát mái nhà, ngọn cây. Mỗi già bay thấp, có con bay là là mặt đất. Mỗi bay ra rất nhiều tưởng như vợ tay lên là bắt được đến vài con mối. Ngoài vườn, mẹ gà cục cục dẫn đàn con tìm nơi ẩn nấp, những chú gà con như những nắm bông vàng chạy lon ton, thỉnh thoảng lại kêu "chiếp chiếp". Gió ngày càng thổi mạnh, bãi mía trước nhà được cơn gió thổi làm lá mía xào xạc như muôn ngàn thiếu nữ đang múa gươm. Bụi cuốn mù trời, lá khô cuốn theo chiều gió chạm xuống đất nghe xào xạc dồn vào một góc sân như một bàn tay vô hình đã quét lại. Ngoài đầu ngõ, những chú kiến hối hả hành quân về tổ mang theo bao nhiêu là thức ăn dự trữ báo hiệu trước một trận mưa rất to sắp đến. Gió thổi mát ơi là mát. Những cọng cỏ gà rung rinh tai nghe ngóng. Đến cả bụi tre đầu ngõ cũng khẽ đưa võng, lá tre chơ xoàng như những cô thiếu nữ đang ngồi tần ngần gỡ tóc. Hàng bưởi ven bờ ao đu đưa bé những đứa con đầu tròn trọc lóc.

Bỗng chớp loé sáng rực, cả bầu trời như có một chiếc bút kỳ lạ đã vẽ lên bầu trời một nét vẽ thật rõ sáng rồi vụt tắt, ông sấm được thể ra oai ghé xuống sân cười khanh khách, có lúc phát ra những tiếng đùng đoàng như mìn phá đá. Cây dừa vốn thường ngày đứng im lặng ở góc vườn nay thả sức sải tay bơi như những vận động viên đang bơi lội. Những chị mùng toi ở hàng rào cạnh tường lâu nay uốn éo giờ được nhảy múa hả hê.

Lộp bộp, lộp bộp, trời đã mưa. Trẻ em trong xóm reo lên. Mưa ù ù như xay lúa, mưa sầm sập giọt ngã giọt bay. Nước sùi bọt trắng xóa cả sân. Đất trời mù trắng nước, mưa chéo mặt sân, mùi nước mưa ngai ngái, giòn ngọt. Mưa rào rào trên mái tôn. mưa bùng bùng trên các tàu lá chuối, lá khoai. Nước chảy ồ ồ, xối xả. Nước ngập cả sân. Mấy ông cóc cựa nhảy chồm chồm bì bõm trong nước mưa. Nước chảy đục ngầu ngầu, cuồn cuộn dồn về ao, nước mấp mé vườn nhà. Bỗng lóe lên một ánh chớp, sấm kêu "đùng" một cái làm trẻ con trong xóm hét lên một tiếng rõ to. Cây lá trong vườn hả hê run rẩy.

Mưa ngớt dần rồi lạnh hẳn, mấy con chim chào mào từ gốc cây nào đó bay ra hót râm ran như đón ông Mặt Trời lại mỉm cười, những tia nắng vàng óng ánh sau những vòm lá bưởi. Bầu trời lại trong xanh và cao như một bàn tay vô hình đã gột rửa sạch những đám mây đen. Tiếng bàn chân chạy lép nhép ngoài đường. Trẻ em trong xóm rủ nhau đi bắt cá rô ngược dòng nước.

Trận mưa rào thật là thích đã đem đến cái không khí trong lành, khoan khoái dễ chịu. Cây cối như vụt lớn hẳn lên, sum sê hơn mọi ngày, cái bể nhà em lại đầy ắp nước mưa.